Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

23. september 2020*

Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi MUSIKISS taotlus – Ühendkuningriigi varasem sõnamärk ja varasemad kujutismärgid KISS – Ühendkuningriigi liidust ja Euratomist väljaastumise leping – Üleminekuperiood – Apellatsioonikoja otsus saata asi tagasi vastulausete osakonnale – Vastuvõetavus – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

Kohtuasjas T-421/18,

Bauer Radio Ltd, asukoht Peterborough (Ühendkuningriik), esindaja: *barrister* G. Messenger,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindajad: S. Bonne, H. O'Neill ja V. Ruzek,

kostja,

teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus

Simon Weinstein, elukoht Viin (Austria), esindajad: advokaadid M.-R. Petsche ja M. Grötschl,

mille ese on hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 14. märtsi 2018. aasta otsuse (asi R 510/2017-1) peale, mis käsitleb Bauer Radio ja S. Weinsteini vahelist vastulausemenetlust,

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president S. Gervasoni, kohtunikud L. Madise ja R. Frendo (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik P. Cullen,

arvestades hagiavaldust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 10. juulil 2018,

arvestades EUIPO esitatud vastuvõetamatuse vastuväidet, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 10. oktoobril 2018,

arvestades menetlusse astuja seisukohti, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 10. oktoobril 2018,

arvestades 12. veebruari 2019. aasta kohtumäärust liita vastuväide sisulise menetlusega,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades EUIPO esitatud kostja vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 24. aprillil 2019,

arvestades Üldkohtu kodade koosseisu muutumist,

arvestades 16. jaanuaril 2020 toimunud kohtuistungil esitatut,

arvestades 25. veebruari 2020. aasta kohtumäärust, millega uuendati menetluse suuline osa,

arvestades Üldkohtu kirjalikke küsimusi pooltele ja nendele küsimustele antud vastuseid, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 13, 16. ja 19. märtsil 2020,

on teinud järgmise

otsuse[1]

Vaidluse taust

1 Menetlusse astuja S. Weinstein esitas 15. novembril 2013 Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametile (EUIPO) vastavalt nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusele (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1), muudetud redaktsioonis (asendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrusega (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1)), ELi kaubamärgi registreerimise taotluse.

2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnaline tähis MUSIKISS.

3 Kaubad ja teenused, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 35, 41 ja 45 ning vastavad nendes klassides järgmisele kirjeldusele:

– klass 35: „reklaam (ka sidus), eelkõige ajalehekuulutused teenusena; tööhõivekontorid ja tööhõivekontorid, eelkõige seoses muusikaga või muusikahuvilistega; muusikakaupade ja -teenuste jae- ja hulgikaubandusteenused (ka sidusad)“;

– klass 41: „organiseerimine, kooskõlastamine ja vabaajaürituste pakkumine; ürituste broneerimine; muusika, laulu, (lühi-)filmide, raadio- ja telesaadete ning kultuurisaadete pakkumine; ürituste piletite reserveerimine ja eelmüük; muusika või muusikahuviliste andmete koostamine, kogumine, haldamine ja pakkumine (ka siduspäringut võimaldavate andmebaaside või rakenduste kaudu)“.

– klass 45: „sotsiaalteenused, nimelt ühishuvidega kooskondade ja tutvumise vahendamine teenusena sotsiaalvõrgustike kaudu“.

4 Kaubamärgitaotlus avaldati 24. veebruari 2014. aasta väljaandes *Bulletin des marques communautaires* nr 2014/036.

5 Hageja Bauer Radio Ltd esitas 23. mail 2014 määruse nr 207/2009 artikli 41 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 46) alusel taotletava kaubamärgi registreerimisele eespool punktis 3 nimetatud teenuste osas vastulause.

1 Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse need punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

6 Vastulause tugines järgmistele varasematele kaubamärkidele:

– Ühendkuningriigi seitsme kujutismärgi seeria, mille registreerimistaotlus esitati 24. augustil 2006 ja mis registreeriti 17. oktoobril 2008 numbri 2 430 834 all ning mis tähistab muu hulgas klassi 38 kuuluvaid „ringhäälinguteenuseid“; „raadiosaadete edastamise, raadiolevi ja raadiosaadete edastamise“ teenuseid ning klassi 41 kuuluvaid „etenduste, ürituste, näituste ja pidustuste korraldamise, läbiviimise ja lavastamise; kultuuri- ja meelelahutusürituste korraldamise; raadiomeelelahutus-, -lõbustussaadete, raadiomeelelahutuse“ teenuseid ja mille osas apellatsioonikoda tuvastas tegeliku kasutamise:

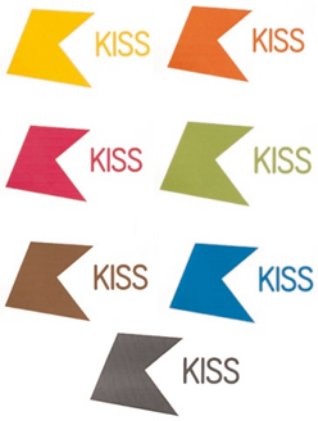

– Ühendkuningriigi sõnamärk KISS, mille registreerimistaotlus esitati 17. septembril 2013 ja mis registreeriti 28. veebruaril 2014 numbri 3 022 390 all muu hulgas klassidesse 9 ja 41 kuuluvate kaupade ja teenuste jaoks, mis vastavad neis klassides järgmisele kirjeldusele:

  – klass 9: „allalaaditavad arvutitarkvararakendused; allalaaditavad arvutitarkvararakendused mobiilseadmetele; allalaaditavad arvutitarkvararakendused telefonidele ja tahvelarvutitele; arvutitarkvara rakendusprogrammide liidesena (API) kasutamiseks“;

  – klass 41: „tarkvararakenduste pakkumine veebilehekülje kaudu; veebilehekülje kaudu pakutavad meelelahutusteenused; veebilehekülje kaudu pakutavad raadiomeelelahutusteenused; võistluste pakkumine veebilehekülje kaudu; spordi-, kultuuritegevuse ja meelelahutuse alase informatsiooni pakkumine; muusika ja muusikalise meelelahutuse pakkumine tarkvararakenduste abil; raadiosaadete pakkumine tarkvararakenduste abil; tarkvararakenduste abil pakutavad raadiomeelelahutusteenused; võistluste korraldamine, organiseerimine tarkvararakenduste abil“.

7 Vastulause toetuseks esitati määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktis b ja artikli 8 lõikes 5 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b ja artikli 8 lõige 5) toodud põhjendused.

8 Hageja tugines varasemate kaubamärkide eristusvõimele ja mainele Ühendkuningriigis kõigi nende kaubamärkidega hõlmatud kaupade ja teenuste puhul ning väitis, et taotletava kaubamärgi kasutamine tähendaks nimetatud eristusvõime ja maine ärakasutamist ning kahjustaks neid kaubamärke.

9 Vastulausete osakond rahuldas 17. jaanuari 2017. aasta otsusega määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b alusel vastulause osaliselt ja lükkas registreerimistaotluse tagasi järgmiste teenuste osas:

– klass 35: „muusikakaupade ja -teenuste jae- ja hulgikaubandusteenused (ka sidusad)“;

– klass 41: „organiseerimine, kooskõlastamine ja vabaajaürituste pakkumine; ürituste broneerimine; muusika, laulu, (lühi-)filmide, raadio- ja telesaadete ning kultuurisaadete pakkumine; ürituste piletite reserveerimine ja eelmüük; muusika või muusikahuviliste andmete koostamine, kogumine, haldamine ja pakkumine (ka siduspäringut võimaldavate andmebaaside või rakenduste kaudu)“;

– klass 45: „sotsiaalteenused, nimelt ühishuvidega kooskondade ja tutvumise vahendamine teenusena sotsiaalvõrgustike kaudu.“

10 Vastulause lükati tagasi ja anti luba registreerida kaubamärk klassi 35 kuuluvate teenuste „reklaam (ka sidus), eelkõige ajalehekuulutused teenusena; tööhõivekontorid ja tööhõivekontorid, eelkõige seoses muusikaga või muusikahuvilistega“ jaoks.

11 Menetlusse astuja esitas 14. märtsil 2017 EUIPO-le määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 (nüüd määruse 2017/1001 artiklid 66–71) alusel vastulausete osakonna otsuse peale kaebuse.

12 Hageja esitas 18. juulil 2017 komisjoni 5. veebruari 1996. aasta määruse (EÜ) nr 216/96, mis näeb ette siseturu harmoneerimisameti apellatsioonikomisjonide protseduurireeglid (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (ELT 1996, L 28, lk 11; ELT eriväljaanne 17/01, lk 221), artikli 8 lõike 3 alusel vastulausete osakonna otsuse peale teise võimalusena esitatud kaebuse.

13 EUIPO esimene apellatsioonikoda tühistas 14. märtsi 2018. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) vastulausete osakonna otsuse ja saatis asja talle tagasi „määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 8 lõike 5 alusel uuesti läbivaatamiseks“.

14 Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamisega seoses leidis apellatsioonikoda, et registreerimistaotluses nimetatud teatud teenused erinevad varasema sõnamärgiga hõlmatud teenustest ning seetõttu ei saa nende teenuste puhul segiajamine olla tõenäoline. Vastulausete osakonna otsus tühistati seega osas, milles ta oli neid teenuseid sarnasteks pidanud. Taotletava kaubamärgiga hõlmatud teenused, mille osas nimetatud otsus tühistati, olid järgmised:

– klass 35: „muusikakaupade ja -teenuste jae- ja hulgikaubandusteenused (ka sidusad)“;

– klass 45: „sotsiaalteenused, nimelt ühishuvidega kooskondade ja tutvumise vahendamine teenusena sotsiaalvõrgustike kaudu.“

15 Lisaks leidis apellatsioonikoda, et taotletava kaubamärgiga hõlmatud klassi 35 kuuluvad teenused „reklaam (ka sidus), eelkõige ajalehekuulutused teenusena; tööhõivekontorid ja tööhõivekontorid, eelkõige seoses muusikaga või muusikahuvilistega“ erinevad varasemate kaubamärkidega hõlmatud teenustest. Seetõttu jäeti hageja teise võimalusena esitatud kaebus asjaomaste teenuste sarnasuse küsimuses rahuldamata.

16 Seoses taotletava kaubamärgiga hõlmatud klassi 35 kuuluvate „muusikakaupade ja -teenuste jae- ja hulgikaubandusteenustega (ka sidusad)“ leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 51, et need sarnanevad vähesel määral hageja varasema sõnamärgiga hõlmatud klassi 41 kuuluvate teenustega.

17 Seoses taotletava kaubamärgiga hõlmatud klassi 41 kuuluvate teenustega „organiseerimine, kooskõlastamine ja vabaajaürituste pakkumine; ürituste broneerimine; muusika, laulu, (lühi-)filmide, raadio- ja telesaadete ning kultuurisaadete pakkumine; ürituste piletite reserveerimine ja eelmüük; muusika või muusikahuviliste andmete koostamine, kogumine, haldamine ja pakkumine (ka siduspäringut võimaldavate andmebaaside või rakenduste kaudu)“ leidis apellatsioonikoda, et need on identsed või väga sarnased nende klassi 41 kuuluvate teenustega, mis on hõlmatud varasema sõnamärgiga.

18 Apellatsioonikoda leidis samuti, et taotletava kaubamärgiga hõlmatud teenused „muusika või muusikahuviliste andmete koostamine, kogumine, haldamine ja pakkumine (ka siduspäringut võimaldavate andmebaaside või rakenduste kaudu)“ on sarnased klassi 41 kuuluvate teenustega, mis on hõlmatud varasemate kujutismärkide seeriaga, mille tegelik kasutamine on tõendatud.

19 Apellatsioonikoda leidis seoses taotletava kaubamärgiga hõlmatud klassi 41 kuuluvate teenustega „organiseerimine, kooskõlastamine ja vabaajaürituste pakkumine; ürituste broneerimine; muusika, laulu, (lühi-)filmide, raadio- ja telesaadete ning kultuurisaadete pakkumine; ürituste piletite reserveerimine ja eelmüük“, et need on identsed varasemate kujutismärkide seeriaga hõlmatud klassi 41 kuuluvate teenustega, mille tegelik kasutamine on tõendatud.

20 Segiajamise tõenäosuse osas leidis apellatsioonikoda, et asjaomased tähised on visuaalselt ja foneetiliselt vähesel määral sarnased ning juhul, kui varasematel kaubamärkidel maine puudub, ei esine segiajamise tõenäosust isegi nende teenuste puhul, mida peeti identseteks või sarnasteks. Seetõttu tühistas ta vastulausete osakonna otsuse osas, milles viimati nimetatu oli tuvastanud, et asjaomase avalikkuse jaoks esineb selline tõenäosus identsete või sarnaste teenuste puhul, sõltumata nende kaubamärkide väidetavast mainest.

21 Neid kaalutlusi arvestades leidis apellatsioonikoda, et vastulausete osakond peab määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b alusel segiajamise tõenäosust igakülgselt ja põhjalikult hindama, lähtudes kõigist talle määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 5 alusel esitatud tõenditest ja võttes arvesse esitatud väidet, et varasematel kaubamärkidel on maine.

22 Varasemate kujutismärkide seeria kohta leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktides 81 ja 82, et „[nende kaubamärkide] ja taotletava kaubamärgi sarnasus on veelgi väiksem“, ning esitas analoogse arutluskäigu.

23 Lisaks eksis apellatsioonikoja sõnul vastulausete osakond, kui ta asus seisukohale, et asjaomane avalikkus nende teenuste puhul, mis tema arvates olid registreerimistaotluses ja varasemate kaubamärkide kirjeldustes erinevad, ei lange kokku. Seetõttu tühistas ta nimetatud osakonna otsuse osas, mis puudutas määruse nr 207/2009 artikli 8 lõiget 5.

24 Lõpuks täpsustas apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 114, et „[k]una asi saadetakse tagasi vastulausete osakonnale ja lõplikku otsust ei ole veel tehtud, võib selle otsuse edasi kaevata koos otsusega, millega tehakse vastulause kohta lõplik otsus“.

Poolte nõuded

25 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja menetlusse astujalt.

26 Vastuvõetamatuse vastuväites palub EUIPO Üldkohtul:

– tunnistada hagi vastuvõetamatuks;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

27 EUIPO palub oma vastuses Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

28 Menetlusse astuja palub Üldkohtul:

– tunnistada hagi vastuvõetamatuks;

– teise võimalusena jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Sissejuhatavad kaalutlused

29 Menetlusse astuja väitis 16. jaanuari 2020. aasta kohtuistungil, et kuna vastulause ELi kaubamärgi MUSIKISS registreerimisele põhineb Ühendkuningriigi varasematel kaubamärkidel, siis juhul, kui Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik astub Euroopa Liidust välja ilma lepinguta, tuleb vastulause tagasi lükata põhjusel, et neis riikides ei kehti enam sama kaitse ning seetõttu kaotaks Üldkohtule esitatud hagi eseme.

30 Pärast Ühendkuningriigi väljaastumist liidust palus Üldkohus kodukorra artikli 89 alusel võetud menetlust korraldavate meetmete raames pooltel esitada oma seisukoht Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingu (ELT 2020, L 29, lk 7; edaspidi „väljaastumisleping“) artikli 127 kohaldamise kohta ning 29. novembri 2018. aasta kohtuotsuse Alcohol Countermeasure Systems (International) *vs*. EUIPO (C-340/17 P, ei avaldata, EU:C:2018:965) ja 30. jaanuari 2020. aasta kohtuotsuse Grupo Textil Brownie *vs*. EUIPO – The Guide Association (BROWNIE) (T-598/18, EU:T:2020:22) kohta.

31 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et väljaastumisleping, mis määratleb Ühendkuningriigi liidust väljaastumise korra, jõustus 1. veebruaril 2020. Kokkulepe näeb ette üleminekuperioodi 1. veebruarist kuni 31. detsembrini 2020, mida võib pikendada ühe korra kuni kaheks aastaks (edaspidi „üleminekuperiood“).

32 Väljaastumislepingu artikkel 127 näeb ette, et kui ei ole sätestatud teisiti, jääb Ühendkuningriigi territooriumil üleminekuperioodi vältel kehtima liidu õigus.

33 Sellest järeldub, nagu möönavad ka pooled oma kirjalikes vastustes menetlust korraldavate meetmete kohta, et kui väljaastumislepingus ei ole sätestatud teisiti, on määrus 2017/1001 Ühendkuningriigi kaubamärkidele jätkuvalt kohaldatav ning seetõttu on hageja poolt selles riigis registreeritud varasematele kaubamärkidele jätkuvalt tagatud samasugune kaitse, mis oleks neile tagatud juhul, kui Ühendkuningriik ei astuks liidust välja, kuni üleminekuperioodi lõpuni.

34 Seda järeldust kinnitab asjaolu, et vastulauses viidatud suhtelise keeldumispõhjuse olemasolu hindamisel tuleb aluseks võtta selle ELi kaubamärgi registreerimise taotluse esitamise aeg, mille vastu esitati vastulause (30. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus BROWNIE, T-598/18, EU:T:2020:22, punkt 19).

35 Vastulause lahendamise seisukohalt ei ole seega põhimõtteliselt asjasse puutuv see tõik, et varasem kaubamärk võib kaotada liikmesriigis registreeritud kaubamärgi staatuse pärast ELi kaubamärgi registreerimise taotluse esitamist ja eelkõige asjaomase liikmesriigi võimaliku Euroopa Liidust väljaastumise tõttu (30. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus BROWNIE, T-598/18, EU:T:2020:22, punkt 19).

36 Sellest järeldub, et käesoleva kohtuotsuse tegemise kuupäeval ei mõjuta Ühendkuningriigi väljaastumine liidust varasemate kaubamärkide kaitset ELi kaubamärkidena. Järelikult võib neile kaubamärkidele tugineda ka taotletava kaubamärgi registreerimisele esitatud vastulauses.

37 Mis puudutab menetlusse astuja poolt kohtuistungil tõstatatud küsimust selle kohta, kas hagejal on põhjendatud huvi pärast Ühendkuningriigi liidust väljaastumist, siis tuleb meelde tuletada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt eeldab põhjendatud huvi, et vaidlustatud akti tühistamine ise tekitab õiguslikke tagajärgi ja hagi esitanud isik võib seega vaidluse lahendist saada mingit kasu (vt 17. septembri 2015. aasta kohtuotsus Mory jt *vs.* komisjon, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika). Veelgi enam on käesolevas asjas, võttes arvesse väljaastumislepingut, Ühendkuningriigi varasematel kaubamärkidel jätkuvalt samasugune kaitse kuni üleminekuperioodi lõpuni. Järelikult ei sea kõnealune väljaastumine kahtluse alla vaidlustatud otsusest hagejale tulevaid õiguslikke tagajärgi, mistõttu hagejal on säilinud huvi nõuda selle tühistamist.

38 Sellest järeldub, et vaatamata Ühendkuningriigi liidust väljaastumisele on käesolevas asjas kohtuasja ese säilinud.

Hagi vastuvõetavus

39 EUIPO ja menetlusse astuja viitavad kahele asja läbivaatamist takistavale asjaolule, millest esimene puudutab määruse 2017/1001 artikli 66 lõiget 2 ja haldusõiguse üldpõhimõtet, mille kohaselt saab edasi kaevata üksnes haldusorgani lõplikku seisukohta väljendavaid otsuseid, ning teine nimetatud määruse artikli 72 lõiget 4, mille kohaselt „[k]aebusega võib ühineda iga menetluspool, kelle huve apellatsioonikoja otsus kahjustab“.

Asja läbivaatamist takistav asjaolu, mis tuleneb määruse 2017/1001 artikli 66 lõikest 2 ja haldusõiguse üldpõhimõttest, mille kohaselt saab edasi kaevata ainult haldusorgani lõplikku seisukohta väljendavaid otsuseid

40 EUIPO rõhutab, et vastavalt määruse 2017/1001 artikli 66 lõikele 2 saab otsuse, mis ei lõpeta menetlust ühe poole suhtes, edasi kaevata ainult koos lõppotsusega, välja arvatud juhul, kui see otsus näeb ette, et seda saab eraldi edasi kaevata.

41 EUIPO ja menetlusse astuja märgivad, et vaidlustatud otsusega ei lõpetatud hageja osas menetlust ning seetõttu ei väljenda see EUIPO lõplikku seisukohta taotletava kaubamärgi suhtes. EUIPO leiab, et kuigi määruse 2017/1001 artikli 66 lõige 2 ei puuduta Üldkohtule esitatud hagisid, tuleb seda pidada liidu haldusõiguse üldpõhimõtte väljenduseks, mille kohaselt ei kuulu kontrollimisele haldusakt, mis ei väljenda liidu haldusorgani lõplikku seisukohta.

42 EUIPO ja menetlusse astuja väidavad, et vaidlustatud otsuses oli vastulausete osakonnal võimalik hinnata varasemate kaubamärkide mainet ja selle põhjal hinnata vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosust, mistõttu on hagejal vajaduse korral võimalik kõigepealt vaidlustada vastulausete osakonna uus otsus apellatsioonikojas ja seejärel esitada apellatsioonikoja otsuse peale hagi Üldkohtule.

43 Selles osas tuleb märkida, nagu möönab ka EUIPO, et määruse 2017/1001 artikli 66 lõige 2 ei puuduta menetlusi Üldkohtus, vaid EUIPO apellatsioonikodadele EUIPO esimeste instantside otsuste peale esitatud kaebusi. Seevastu on nimetatud kodade otsuste vaidlustamine Üldkohtus hõlmatud nimetatud määruse artikliga 72. Seetõttu ei kontrollita vastupidi EUIPO väidetele apellatsioonikodade otsuste peale Üldkohtule esitatud hagide vastuvõetavust selle määruse artikli 66 lõike 2 alusel (16. aprilli 2018. aasta kohtuotsus Polski Koncern Naftowy Orlen *vs.* EUIPO (Bensiinijaama kuju), T-339/15–T-343/15, ei avaldata, EU:T:2018:192, punkt 28).

44 Mis puudutab EUIPO ja menetlusse astuja argumenti liidu haldusõiguse üldpõhimõtte kohta, mille kohaselt haldusakti ei saa kontrollida, kui see ei väljenda liidu haldusorgani lõplikku seisukohta, siis tuleb kõigepealt märkida, et liidu kohus ei ole sellist õiguse üldpõhimõtet tunnustanud. Kuigi on tõsi, et ettevalmistava akti peale esitatud hagi ei ole vastuvõetav, kuna hagi ei ole esitatud akti peale, mis kujutab endast menetluse lõpus administratsiooni lõplikku seisukohta, on liidu kohus siiski varem tunnistanud vastuvõetavaks hagi, mis on esitatud aktide peale, milles ei määratleta haldusorgani lõplikku seisukohta, kuid mille kohaldatavus nende adressaadi suhtes õigustab seda, et neid ei käsitata pelgalt ettevalmistavate aktidena. Peale selle ei ole kohus kunagi pidanud apellatsioonikoja otsust ettevalmistavaks aktiks, isegi kui sellega saadetakse pärast vastulausete osakonna otsuse tühistamist asi tagasi sellele osakonnale uuesti läbivaatamiseks. Määruse 2017/1001 artikkel 72, milles on sätestatud, et „[k]aebusi käsitlevate apellatsioonikodade otsuste peale võib Üldkohtule esitada kaebuse“, ei erista nimelt mingil moel neid otsuseid selle alusel, kas need kujutavad endast EUIPO talituste lõplikku seisukohta või mitte.

45 Igal juhul tuleneb määruse 2017/1001 artikli 71 lõike 2 sõnastusest, et kui apellatsioonikoda saadab asja vaidlustatud otsuse teinud talitusele tagasi edasiseks menetlemiseks, on kõnealune talitus seotud apellatsioonikoja otsuse põhjenduste ja resolutsiooniga, kui faktid on samad (16. aprilli 2018. aasta kohtuotsus Bensiinijaama kuju, T-339/15–T-343/15, ei avaldata, EU:T:2018:192, punkt 31). Sellest tuleneb, et käesoleval juhul kujutavad vaidlustatud otsuse järeldused ja põhjendused, mis puudutavad kaupade ja teenuste sarnasust, tähiste sarnasust ning varasemate kaubamärkide väidetava maine puudumise korral segiajamise tõenäosust, endast apellatsioonikoja lõplikku seisukohta selle vaidluse neis aspektides, ning nendes küsimustes on tema seisukoht siduv vastulausete osakonnale, kellele asi tagasi saadeti ja kelle ülesanne on nüüd hinnata maine küsimust määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 8 lõike 5 alusel. Seega peab hagejal olema võimalik vaidlustada selle koja lõplikud järeldused, ilma et ta peaks ootama menetluse jätkamist selles osakonnas, et seejärel esitada kaebus samale kojale, ja vajaduse korral uue otsuse peale hagi Üldkohtule. Sellest tuleneb, et väidetav liidu õiguse üldpõhimõte, millele EUIPO viitab ja mille kohaselt saab edasi kaevata ainult neid otsuseid, mis väljendavad administratsiooni lõplikku seisukohta, ei saa mingil juhul põhjendada käesoleva hagi vastuvõetamatust.

46 Järelikult ei saa selle asja läbivaatamist takistava asjaoluga nõustuda.

Asja läbivaatamist takistav asjaolu, mis tuleneb määruse 2017/1001 artikli 72 lõikest 4

47 EUIPO ja menetlusse astuja väidavad, et hagejal puudub põhjendatud huvi esitada hagi vaidlustatud otsuse peale, kuna selle otsuse alusel on võimalik hageja vastulause lõplikult rahuldada kõigi asjaomaste teenuste osas, sealhulgas teenused, mille osas leiti, et need on erinevad, kuna apellatsioonikoda järeldas, et segiajamise tõenäosus võib esineda juhul, kui varasematel kaubamärkidel on maine, mida vastulausete osakond peab seega kontrollima, et teha määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 8 lõike 5 alusel lõplik otsus. Nad väidavad, et neid kaalutlusi silmas pidades ei saa asuda seisukohale, et vaidlustatud otsusega hageja nõudeid ei rahuldatud, mistõttu vaidlustatud otsuse peale esitatud eraldi hagi ei ole vastuvõetav määruse 2017/1001 artikli 72 lõike 4 tähenduses, mis näeb ette, et Euroopa Kohtusse võib pöörduda iga menetluspool, kelle huve apellatsioonikoja otsus kahjustab.

48 Selles osas tuleb meelde tuletada, et kohtupraktika kohaselt tuleb apellatsioonikoja otsust pidada apellatsioonikoja menetluses osaleva poole huvide kohaseks, kui selle otsusega rahuldatakse selle poole nõue mõne registreerimisest keeldumise või kaubamärgi kehtetuks tunnistamise põhjuse alusel või üldisemalt nõustutakse mõne osaga poole argumentidest, isegi kui apellatsioonikoda jätab hindamata või lükkab tagasi sama poole esitatud muud põhjendused või argumendid (vt selle kohta 25. septembri 2015. aasta kohtuotsus Copernicus-Trademarks *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Bolloré (BLUECO), T-684/13, EU:T:2015:699, punkt 28 ja seal viidatud kohtupraktika).

49 Vaidlustatud otsuse punktist 110 nähtub, et apellatsioonikoda jättis rahuldamata hageja teise võimalusena esitatud kaebuse vastulausete osakonna otsuses sisalduva hinnangu peale, mille kohaselt taotletava kaubamärgiga hõlmatud klassi 35 kuuluvad teenused „reklaam (ka sidus), eelkõige ajalehekuulutused teenusena; tööhõivekontorid ja tööhõivekontorid, eelkõige seoses muusikaga või muusikahuvilistega“ erinevad varasemate kaubamärkidega hõlmatud teenustest. Seejärel rahuldas apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse resolutsioonis esiteks menetlusse astuja kaebuse osas, milles sellega taotleti selle osakonna otsuse tühistamist, ja teiseks jättis hageja teise võimalusena esitatud kaebuse teenuste sarnasuse küsimuses rahuldamata. Seega jättis see koda hageja nõuded rahuldamata. Lisaks tuleb korrata, et nimetatud osakonna otsusega, mille apellatsioonikoda tühistas, rahuldati osaliselt hageja nõuded niivõrd, kuivõrd sellega rahuldati tema vastulause taotletava kaubamärgi registreerimisele kõigi klassidesse 41 ja 45 kuuluvate teenuste ning klassi 35 kuuluvate teatud teenuste osas, nimelt seoses „muusikakaupade ja -teenuste jae- ja hulgikaubandusteenustega (ka sidusad)“.

50 Lisaks tuleb tõdeda, et apellatsioonikoda jättis hageja nõuded mitmes küsimuses rahuldamata.

51 Esiteks lükkas apellatsioonikoda tagasi hageja argumendid teenuste sarnasuse kohta, asudes seisukohale, et mõned taotletava kaubamärgiga hõlmatud klassidesse 35 ja 45 kuuluvad teenused erinevad varasemate kaubamärkidega hõlmatud teenustest (vt eespool punktid 14 ja 15).

52 Teiseks leidis apellatsioonikoda jällegi vastupidi hageja väidetele, et kõigi nende teenuste osas, mida peeti identseteks või sarnasteks, on tähised vähesel määral sarnased, mistõttu ei saa varasemate kaubamärkide maine puudumise korral esineda segiajamise tõenäosust (vt eespool punkt 20). Neil asjaoludel sõltus vaidlustatud otsuse kohaselt hageja õigus esitada taotletava kaubamärgi registreerimisele vastulause täielikult varasemate kaubamärkide mainest, mistõttu ei saa asuda seisukohale, et vaidlustatud otsusega hageja nõuded rahuldati, seda enam, et hagejal lasuvat kohustust tõendada mainet võib olla raske täita.

53 Järelikult ei saa ka teise asja läbivaatamist takistava asjaoluga nõustuda.

54 Seetõttu ei saa nõustuda EUIPO ja menetlusse astuja esitatud asja läbivaatamist takistavate asjaoludega.

[…]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Bauer Radio Ltd-lt.

Gervasoni Madise Frendo

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 23. septembril 2020 Luxembourgis.

Kohtusekretär
E. Coulon

Kohtu president